

**RADIO SCHILLER den 4. maj
2016:**

**NATO's optrapning langs
Ruslands grænser//**

**CIA-chefens udtalelser om de
28-sider om Saudi-Arabiens
rolle den 11. september 2001**

Med formand Tom Gillesberg

**NATO's nye »Operation
Barbarossa«:**

**Hvad har det tyske forsvar
mistet i Litauen?**

af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter

Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østekspansion. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer, vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmål ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske raketforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-

aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til at udslette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelsestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatseegnet«, sådan som det for nylig fastsloges under en høring i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatsjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommende, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede deltagelse i NATO's indkredsningstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« – , sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkelig finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at

udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkelig i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termonuklær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige

lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttet på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskrak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Roosevelts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

Ambassadør Taksøe-Jensen svarer på Schiller Instituttets spørgsmål under præsentationen på Københavns Universitet om sin udredning af dansk udenrigspolitik

(Desværre kom videobilledet ikke frem p.g.a. en teknisk fejl, men der er lyd.)

Ambassadør Peter Taksøe-Jensen præsenterede sin udredning af dansk udenrigspolitik på Københavns Universitet den 2. maj 2016. Schiller Instituttet stillede et spørgsmål, om at i stedet for at betragte Rusland som værende på den anden side, at vi burde samarbejde med Rusland og Kina, om at forlænge Silkeven til Mellemosten og Afrika, som en måde at forhindre terror, flygtninge, og en ustabil område. Ambassadør Taksøe-Jensen svarede således:

Jeg synes ikke – det er svært at ikke være glade for, at der er ført en fast politik overfor Rusland, når Rusland har besluttet sig for at ændre den europæiske sikkerhedsordning. Så at slå ind på et samarbejdspolitik nu, det vil ikke føre frem til, tror jeg, at vi vil få et mere sikkert eller stabil Europa end den politik vi har ført både i NATO og EU, og hvor Danmark har bakket fuldt op om det.

Men idéen om at prøve at udbrede vores samarbejde med Kina, og prøve at bygge økonomiske udvikling, og opbygge Silkevejen, det synes jeg bestemt giver mening, fordi hvis vi kikker på

hvad der har bragt flest mennesker ud af fattigdommen, så har det været økonomisk vækst, og det synes jeg da er noget vi kan bidrage med, som en del af vores formål. Det har også den positive afledte effekt at det også er [på denne måde] at vi bekæmper fattigdom.

POLITISK ORIENTERING den 28. april 2016

Dit valg: konfrontation eller samarbejde med Rusland og Kina?

Video: 2. del:

Lyd:

NYHEDSORIENTERING APRIL 2016: Seminar – Forlæng den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika

Den 18. april 2016 afholdt Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review et seminar på Frederiksberg med deltagelse af repræsentanter fra ambassader, institutioner, erhvervsliv og interesserede samfundsborgere. Seminaret blev indledt med musik ... Derefter fremlagde Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international præsident for Schiller Instituttet, et billede af den uhyggelige strategiske, finansielle og politiske krise verden befinder sig i, men præsenterede samtidigt det nye paradigme, der kan give menneskeheden en gylden fælles fremtid. Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, præsenterede derefter en vision for de fantastiske muligheder, der er for at udvikle Sydvestasien og Afrika i forlængelse af Schiller Instituttets Verdenslandbro og Kinas program for Den Nye Silkevej. Sidste taler inden diskussionen var Hr. Abbas Rasouli fra Irans ambassade i Danmark, der i en tale om Silkevejen og Iran-faktoren fortalte om landets planer om at forbinde Europa

og Asien. Videoer og lydfile med musik, alle taler og dias findes på www.schillerinstitut.dk/si/?p=12525.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 25. april
2016:
Barack Obama er en britisk
agent**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 21. april
2016:
Den britiske hånd bag Saudi-
Arabians støtte til**

terrorisme

Med formand Tom Gillesberg

Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale til Schiller Instituttets of EIR's seminar på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Abbas Rasouli, the First Secretary at the Embassy of the Islamic Republic of Iran in Denmark: Address to {EIR}-Schiller Institute Seminar "Extend the New Silk Road to the Middle East and Africa"
April 18, 2016

THE SILK ROAD AND THE IRAN FACTOR

ABBAS RASOULI: In 2013 China proposed to build an "economic belt

along the Silk Road," a trans-Eurasian project spanning from the Pacific Ocean to the Central Asian countries all the way to Europe.

The New Silk Road already have momentum. In early 2015 China announced \$62 billion of its foreign exchange reserves will be made available to the three state-owned policy banks that will finance the expansion of the new Silk Road.

Beyond Central Asia the economic belt along the Silk Road can also provide the vehicle for China's expansion of its trade

relations with both the Middle East and Europe. And here is when

the Iran link comes into the equation.

In February 2016 a freight train from Yiwu in China's eastern Zhejiang province arrived in Tehran. The China-Iran "Silk

Road train" is a part of the overland component of China's One Belt, One Road (OBOR) initiative.

The train used the existing rail links from China through Kazakhstan and Turkmenistan before entering Iran. It took the train just 14 days to cover the roughly 10,399 km long journey to

Tehran whereas ferrying cargo via the sea from Shanghai, which lies 300 km north of Yiwu, to the Iranian port of Bandar Abbas takes 45 days in comparison.

It is expected that construction of new high-speed rail links through Central Asia will enable trains carrying goods to

run further on to European markets. Besides facilitating Sino-Iran trade, these railway lines will contribute to Iran's emergence as an important Eurasian trade hub. Iran will thus be

integrated more into the economies of East and Central Asia as well as Europe.

Bilateral trade between Iran and China grew from \$4 billion in 2003 to \$53 billion in 2013. In January 2016, during the

visit

of Chinese President Xi Jinping to Iran, the two sides agreed to

increase trade to \$600 billion over the coming decade. So the operation of this railway link will prove an important factor in

the development of trade between Iran and the countries along this economic belt.

The important thing about the Iran corridor is that existing road and rail links between China, Central Asia and Iran only needs to be modernized whereas some parts or all of the other corridors have to be constructed from scratch, each with their own security and geographical challenges.

The Yiwu-Tehran railway is just one of the many projects that enhance regional connectivity, bringing together China, Central Asia, the Persian Gulf and West Asia.

India, has also been eyeing overland access via Iran to Central Asian and European markets too. In this connection the North-South Transport Corridor (NSTC), a multi-modal trade transport network that includes sea and rail transport from India

via Iranian ports on the Persian Gulf to as far as the Baltic Sea

via Russia, was initiated by Russia, India and Iran in September

2000 to establish transportation networks among the member states

and to enhance connectivity with the land-locked region of Central Asia. Among the few routes in this corridor the Mumbai-Chahbahar or Bandar Abbas (Persian Gulf)-Anzali-Astara (Iran Caspian Sea)-Astara (Azerbaijan)-Baku-Russia-Kazakhstan is

receiving much attention. With the completion of this route Iran

will emerge as another important transit hub in the Asia-Europe

trade giving India overland access to Europe as well.

Of the 1500 km Bandar Abbas-Bandar-Anzali railway link only 50 km remains to be completed, but the 164 km Anzali-Astara link is still at negotiation stage. A working group made up of India, Iran, Azerbaijan and Russia has been formed to look into raising finance to construct the Anzali-Astara (Iran)-Astara (Azerbaijan) railway connection. All parties appreciate the urgency of moving this project forward and as recently as last week, Russia, Azerbaijan and Iran agreed to speed up the project. The North-South corridor, when completed, is expected to significantly reduce the time of cargo transport from India to Central Asia and Russia. At present, it takes about 40 days to ship goods from Mumbai in India to Moscow. The new route will be able to cut this time to 14 days. The primary objective of the NSTC project is to reduce costs in terms of time and money over the traditional route currently being used between Russia, Central Asia, Iran and India. With improved transport connectivity their respective bilateral trade volumes are most likely to increase tremendously. According to various studies the route, once fully operational, will be at least 30% cheaper and 40% shorter than the current traditional route. Though every country is important in any transport chain, Iran, neighbor with 15 countries, is not only a hub for distribution to the neighboring countries of about 400 million but has the added advantage of being a strong economy between giants at each end of these corridors namely China, India, Russia and Europe. Some of the economic advantages of Iran are:

- * The 18th largest economy in the world by purchasing power parity (ppp);
- * A diversified economy with a broad industrial base;
- * Resource-rich economy;
- * Labor-rich economy;
- * Young and educated population;
- * Large domestic market;
- * An increasingly sophisticated infrastructure and human capital base providing the foundation for an emerging knowledge-based economy.
- * A market of 80 million with easy access to another market of 400 million.

In a global world where international trade is taking on greater significance, transport costs and delivery time are two of the most important factors in the choice of the mode and route of transporting goods.

The completion and modernization of the North-South and East-West Transport corridors will cut transport costs and delivery time thereby enhancing trade between East Asia, South Asia, Central Asia, Middle East and Europe.

**Et nyt paradigme for
menneskeheden:
Afskrift af Helga Zepp-
LaRouches tale**

til seminaret på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Helga Zepp-LaRouche Addresses Seminar in Copenhagen,
April 18, 2016 [unproofed draft]

We Need a New Paradigm for Humanity

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, thank you very much for this kind introduction.

Dear Excellencies, Ladies and Gentlemen: I would like to start my presentation with showing you a point of view which may be unusual to discuss the strategic situation, but I think it is quite adequate.

This is a time-lapse video where you can actually have a view from space. This is the kind of view normally only astronauts, cosmonauts, taikonauts have. They all come back from their space

travel with the idea that there is only one humanity, and that our planet, which is very beautiful and blue; however, it is very

small in a very large solar system and an even larger galaxy, not

to mention the billion galaxies out there in our universe.

With that view comes, naturally, the question of the future.

Where should mankind be in 100 years from now, in a 1000 years,

in 10,000 years? Well, you have to exercise your power of imagination. In 10,000 years, we probably are well beyond having

colonized the Moon, we have completed very successful Mars missions, we will have a much, much better understanding about our solar system, our galaxy, and we will have gotten a much deeper understanding about the principle of our universe. Just think, that it took 100 years before modern science could confirm that Einstein's conception about gravitational waves was correct. Ten thousand years of the past human history has brought tremendous progress. But just think that this growth can go on, exponentially. And since there is no limit to the creativity and perfectibility of the human species, in 10,000 years we can have a wonderful world. So, let's look from that view, into the future, to the present, to have the right perspective. Yesterday, the {New York Times}, in the Sunday edition, had an article saying "The Race Escalates for the Latest Class of Nuclear Arms," portraying in detail that the United States, and Russia, and China are developing new generations of smaller and less destructive nuclear weapons, which would make them more useable. They quote in the article James Clapper, the Director of the National Intelligence of the United States, that the world has now entered a new Cold War spiral, where, basically, totally different laws and rules govern, than it used to be the case with Mutual Assured Destruction. The previous NATO doctrine of Mutual Assured Destruction proceeded from the assumption that the destructive power of nuclear weapons is so horrible, because it will lead to the annihilation of the human race, that nobody in their right mind would ever use it. And therefore, it was a deterrence that these

weapons would never be used.

This is now no longer valid. What they are now discussing, openly, on the front page of the {New York Times}, is that what

we, for a very long time, only we and a few of military experts,

have said, namely, that these modernized tactical nuclear weapons, like the B12-61, in combination with stealth bombers, with hypersonic missiles, can actually lead to the winning of

a nuclear war.

Ted Postol and Hans Kristensen, very respected military analysts, have detailed at great lengths, why the idea of a limited nuclear war is completely ludicrous, and it is the nature

of the difference between thermonuclear weapons and conventional

weapons, that once you enter a nuclear exchange, that it is the

logic of such a war that all weapons will be used, and that will

be the end of mankind. We are closer to that possibility than most people dare to even consider, because if they would, they would not remain so passive as they are now.

This is why I want to make emphatically the point—and this is the purpose of conducting meetings like this seminar and many

other conferences we are engaged in—that we have reached a point

in human history where geopolitics must be superseded with a completely new paradigm. And that is why I started with the view

from space. We need a new paradigm, basically saying goodbye to

the very idea of geopolitics, which has caused two world wars in

the 20th century. That new paradigm must be completely

different

than that which is governing the world today.

We have, right now, rising tensions in the South China Sea.

Policymakers and the neighboring countries are extremely worried

about what will happen in the period between now and the trial in

The Hague. You have the largest maneuver around North and South

Korea right now, where people in the region are extremely worried

that the slightest provocation could lead to an exchange of nuclear weapons.

You have the NATO expansion up to the Russian border.

Countries like Poland and Lithuania are asking to have these modernized nuclear weapons located on their territory, even that

makes them prime targets.

The United States is continuing to build the anti-ballistic missile system which, supposedly, was against Iranian missiles,

but after the P5+1 agreement has been reached, it is obvious this

was always a pretext and the aim was always to take out the second strike capability of Russia.

Then you have the entire region of Southwest Asia, still being a terrible destruction and consequence of failed wars.

North Africa is exploding. You have new incidents between NATO and Russia, all of a sudden in the Baltic Sea, which was, up to

now, a calm region where there are no conflicts, or, there have

been no conflicts.

In the Middle East briefing, discussing President Obama's trip to Riyadh on the 21st of this month, they say that this trip

will open up a new page of NATO in the relationship to the

Middle

East, that what Obama will try to establish is a new relationship

between NATO and the Gulf Cooperation Council countries.

So, we have a situation where the {New York Times}, also yesterday, and I'm quoting these papers to say that these are not

some opinions of us, but this is now the public discussion, that

what is really at stake in the South China Sea is not so much the

fight around some uninhabited reefs and cliffs, or some tiny islands, but it is the American effort to halt China's rise.

And

not only China's rise, but that of Asia. China, Asia arising; the

trans-Atlantic region is in decline.

Just now, we are heading towards a new financial crisis, and all signs are, that we are going into the same kind of crash like

2008. Already since the beginning of this year, \$50 billion corporate defaults were taking place, which is on the same level

like what happened in 2009.

What the United States is trying to assert under this conditions, where the trans-Atlantic world is in decline or marching towards collapse, to insist that nevertheless a unipolar

world must be maintained. The problem is, that unipolar world, effectively, no longer exists. But still, what carries American

policy to the present day, is the Project for the New American Century, the so-called Wolfowitz Doctrine, which is a neocon idea

which says that no country and no group of countries should ever

be allowed to challenge the power position of the United

States.

In the age of thermonuclear weapons, the insistence to maintain a non-tenable world order could very quickly lead to the annihilation of civilization.

It is a fact: China has made an economic miracle in the last 30 years which is absolutely breathtaking. And it is continuing,

despite all the media rumors about China's economic collapse. India has by now the largest growth rate in the world; it's above

7%. Many other Asian countries have explicitly formulated the goal for themselves to be developed countries in a few years.

The

Chinese economy right now is rebounding. They just announced that

in the next five years China is going to import \$10 trillion worth of imports. They will invest \$600 billion worth of investments abroad. Every day 10,000 new firms are being created

in China.

So, if you look at the development, especially since President Xi Jinping announced in September, 2013 in Kazakhstan,

that the New Silk Road, the One Belt One Road, is put on the agenda. In the Two and a half years since that time, more than sixty nations have joined with China in this development. They have created the New Silk Road, the Maritime Silk Road; these nations have created a whole set of alternative

economic-financial institutions, such as the AIIB, which, despite

massive pressure from the United States not to do so, immediately

was joined by sixty founding members. The New Development Bank also started just now its functioning. The New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the Shanghai Cooperation Bank, and

many more. All of these were created because the IMF and the World Bank had not invested in the urgently required infrastructure.

These banks are now engaged in very, very impressive, large projects. For example: China invested \$46 billion in the China-Pakistan corridor. When President Xi Jinping recently went

to Saudi Arabia, Egypt, and Iran, consequently Iran, fool-heartedly, declared that they are now part of the One Belt

One Road, New Silk Road development. Greece is now talking about

that after China is investing in the Port of Piraeus, that Greece

will be the bridge between China and Europe. The 16+1, that is the East and Central European countries, just declared that they

absolutely want to participate in China helping to build a fast

train system in these countries. Those projects which the EU has

not bid, China is now building. Part of it is, for example, the

Elbe-Oder-Danube Canal, which will connect the waterways of these

countries. When President Xi recently was in the Czech Republic,

President Zeman announced that the "Golden City" of Prague will

be the gateway between the Silk Road and Europe. Also, Austria and Switzerland are now fully on board and see the benefits of their country's joining with the New Silk Road.

When President Xi Jinping at the APEC meeting in October 2014 offered to President Obama to cooperate in all of these projects in a "win-win" perspective, he not only proposed economic cooperation, but he put on the agenda a completely new

model of international relations exactly designed to overcome geopolitics. The new model is supposed to be based on the respect

for sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country, respect for the different social system the other country chooses to adopt. It would really be, in a certain

sense, a fulfillment of the principles which are laid out in the

UN Charter anyway.

How was the Western response? Very, very ambiguous. The United States in spite of this, never really responded to President Xi's offer. They keep insisting on an unipolar world.

For example, in the TPP, like in the TTIP for Europe, it is said

very, very clearly, the U.S. sets the rules of trade for Asia and

not China. Recently, the American Defense Secretary Ash Carter,

and also NATO commander General Breedlove, declared the enemies

#1 of the United States are, first, Russia, second, China, third,

Iran, fourth North Korea, and only fifth terrorism.

Now that is in spite of the fact that many other statesmen, such as United States Secretary of State John Kerry and Foreign

Minister Steinmeier, and many others, have recently also stated,

that all crucial problems of the world cannot be solved without

the cooperation of Russia, and China. For example, the P5+1 agreement with Iran, would never have come into being without a

constructive role of {both} Russia and China . Without Putin's very intelligent intervention in the military situation in

Syria,

this situation could not have come to the potential of a political solution.

Also, apart from the military pressure, there is massive pressure on the new institutions such as the AIIB and the New Development Bank, to {not} be outside of the casino economy but

to follow the "international standards."

Now, in these times of the Panama Papers, of the various LIBOR scandals, of the money laundering of many of these banks,

it is a sort of laughable thing, what should be these "international standards" of the Western financial system.

Now, let's be realistic. At the IMF/ World Bank meeting which just concluded in Washington over the weekend, behind the

scenes there was complete panic, but nobody dared to speak about

it openly, behind the scenes people were talking, what former IMF boss Strauss-Kahn has said repeatedly, publicly, that we are

heading towards the "perfect political storm." That if one of the too-big-to-fail banks collapses, it will lead to a crisis much, much worse than 2008.

At the recent Davos Economic Forum, the former chief economist of the BIS William White said that the world system is

so utterly overindebted, that there are two roads only possible:

Either you have an orderly writeoff of the debt, like in the religious Jubilee, so that you just say "these debts are not payable," and you write them off, or it will come to a disorderly collapse.

Now, the situation is all the more urgent, because unlike 2008 when everyone was talking about the "tools" of the central

bank, like interest rate reduction, rescue packages, bailouts, all of these tools don't function any more. As a matter of fact,

when the competition for more zero interest rate, or even negative interest rate, when into high gear in the last month, when, for example, the Bank of Japan or the central bank of Norway, or the ECB declared a zero interest rate policy, or even

a negative interest rate policy, it boomeranged! It had the opposite effect: Rather than leading to more investment, in the

real economy, it led to a deflationary escalation of the collapse.

When Mario Draghi, the chief of the ECB, recently announced, "yeah, yeah, we have a discussion about helicopter money."

And

Ben Bernanke echoed it and said, "yes, now we need helicopter money," meaning electronic printing of {endless} amounts of worthless money, virtual money, they de facto announced that the

trans-Atlantic financial system is absolutely in the last phase.

Because after helicopter money comes only evaporation.

But this is only the most obvious of the crises. Another one, which is in a different domain, but equally systemic is the

refugee crisis in Europe. Now, I supported Chancellor Merkel when she initially said, we can manage that, we can give refuge

to these people, and for the first time, I was saying "this woman is doing the right thing." I know there was a lot of international criticism, but she acted on the basis of the Geneva

Convention on refugees, but it was the right thing to do. But the reactions from the other European countries, revealed an underlying, basic flaw of the EU, a flaw which was not caused by

the refugees, but it was revealed by the first serious challenge, that in the EU, as it has been conceptualized in the Maastricht Treaty going up to the Lisbon Treaty, there is no unity, there is no solidarity; and with the collapse of the Schengen agreement which allows free travel within the internal borders of the EU, the closing of the so-called Balkan routes, to prevent refugees from coming, the basis for the European common currency is also gone, because without the Schengen agreement, the possibility to have the euro last is extremely dubious. Now, with the recent response by the EU to basically have a deal with Turkey, I mean, this is beyond the bankruptcy of the whole EU policy if you can top it. At a point when the Russian UN Ambassador Vitaly Churkin, presented the UN Security Council with evidence that the Turkish government, is continuing up to the present day to supply ISIS with weapons and other logistical means, to then say, we pay Turkey EU6 billion, for what? To have them receive refugees; and Amnesty International has already said, there is no guarantee that these people will be protected, but rather that Turkey is sending them back to the war zones, like Syria, Afghanistan, and elsewhere. So, if you look at the pictures of Idomeni, where the Macedonian police are using tear gas against refugees who are absolutely desperate; if you look at the fact that Greece is now, rather than having refugee camps which would somehow process

these unfortunate human beings, they have, on pressure of the EU, been turned into detention centers. Pope Francis was just in Lesbos, together with the Greek Patriarch Bartholomew, and this Patriarch said, the present EU policy on the refugee crisis, is the completely bankruptcy of Europe. The Doctors Without Borders left their job in Greece, because they said they cannot be accomplices to the murderous policy of detention, where the police decide who is a patient and not doctors. Instead of protecting the people running away from wars and persecution, they are now being treated as criminals. Immediately, days after this disgusting EU-Turkey deal, it turned out that it's a complete failure, the so-called "European values," human rights, humanism, well—they're all in the trashcan, because now the refugees, obviously still fleeing for their lives, go to Libya trying to get into small boats to Italy. And just yesterday the news came that another 400 people drowned in the Mediterranean. And this will keep going on. And it will haunt the people who are refusing to change their ways. Now, there is a new element in the situation which may cause sudden surprises, and that is a program which was presented by CBS, a week ago Sunday, in the so-called "60 Minutes" program portraying the coverup, of the U.S. governments from Bush to Obama, of the famous 28 pages omitted in the publication of the official Joint Congressional Inquiry into 9/11 by the U.S. Congress; and as many people have said, and was said in this program, this pertains to the role of Saudi Arabia in 9/11. Yesterday, {all} the U.S. talk shows, and all the U.S. media,

pointed their finger to the coverup of the Bush administration and even to the present day of the present government, that there

is a coverup of criminal activity.

Now, the Saudi Arabian government reacted very unnerved, and this was again reported in the {New York Times}, that they would

sell off \$750 billion in U.S. Treasuries, if the U.S. would allow

a bill that would allow Saudi Arabia to be held responsible in court, for their role in 9/11. Now, that's not exactly a sign of

sovereignty, but of despair. There are several U.S. Senators, among them Mrs. Gillibrand from New York, who demand that this whole question of the Saudi Arabian role in 9/11 must be on the

agenda when President Obama goes to Riyadh this week. Which in

any case, may not happen, but it will not be the end of the story

because the genie is now out of the bottle.

OK: How do we respond to these many, many crises? Well, there is a solution to all of these problems. The trans-Atlantic

should just do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, in

reaction to the world financial crisis at the time. Implement

the full banking separation – Glass-Steagall – and the whole offshore nightmare which is being revealed in the Panama Papers,

and remember, that this firm Mossack Fonseca is only the fourth

largest of such firms, and 11 million documents still need to be

read through, and processed. But we have to go back to the kind

of international credit system, as it existed in the Bretton Woods system, before Nixon ended the fixed exchange rate in 1971, opening the gate for floating exchange rates and especially the creation of offshore money markets for the unlimited creation of money and other illegal operations as it now is coming out. Then we need a writeoff of the absolutely unpayable state debt, which has accumulated and ballooned after the bailouts of 2008 and afterwards. And we have to basically get rid of the toxic paper of the whole derivatives markets, because they are the burden which is eating up the chance for the investment in the real economy. Then, we need a Marshall Plan Silk Road; and the only reason I'm talking about a Marshall Plan, despite the fact that China is {emphatic} that they do not want a Cold War connotation to the New Silk Road, it gives people in the United States and Europe a memory, that it is very possible to rebuild war-torn economies, as it happened in Europe after the Second World War. Now, with the ceasefire which was negotiated between Foreign Ministers Kerry and Lavrov, you have now a still-fragile, but you have the potential for a peace development in Syria, and soon other countries in the region. But it is extremely urgent, that the peace dividend of this ceasefire is becoming visible for the people of the region, immediately. That is, there has to be a reconstruction and economic buildup, not only of the territory and the destroyed cities, but the entire region, has to be looked

at as one: From Afghanistan to the Mediterranean, from the North
Caucasus to the Persian Gulf. Because you cannot build infrastructure by building a bridge in one country. You have to
have a complete plan for the transformation of this region, which
mainly consists of desert.
Now, the idea is to have a comprehensive plan, greening the deserts, building infrastructure, creating new, fresh water from
desalination of ocean water, of tapping into the water of the atmosphere through ionization, and various other means. And then
build infrastructure corridors, new cities, and give hope to, especially, the young people of the region, so they have a reason
not to join the jihad, but to become doctors, to become engineers, to care for their family and their future.
Now this is not just a program any more, because when President Xi Jinping visited Iran about two months ago, he put the Silk Road development on the agenda for this region. So, all
you need to do, is extend the Silk Road, and the first train has
already arrived in Tehran; you have to continue to build that road, from Iran, to Iraq, to Syria all the way to Egypt. Other
routes should go from Afghanistan, to Pakistan, to India. From Central Asia to Turkey to Europe, and this obviously can only work because the problem is so big, that all the neighbors of the
region, Russia, China, India, Iran, Egypt, but also the countries
which are now torn apart by the refugee crisis such as Germany,
Italy, Greece, France, and all other European countries must

all

commit themselves to work on such a Silk Road Marshall Plan for

the reconstruction and economic buildup of the Middle East/Southwest Asia, {and} all of Africa, because the economic situation is equally dire in that continent.

The United States must be convinced that it is in their best interest to cooperate in such a development, and stop thinking in

terms of geopolitics. Now, the United States should only be encouraged to cooperate in the development of these regions, but

the United States needs {urgently} a New Silk Road itself.

Because if you look at the condition, not only of the financial

sector in the United States, but especially the physical economy;

if you look at the social effects of the economic collapse, like

the rising suicide rates, in all age brackets of the {white} population, and especially rural women in the age between 20 and

40, the suicide rate is quadrupling and even beyond. This is a

sign of a collapsing society.

Now, China has built as of last year, 20,000 km of fast train systems. Excellent, top-level technology fast-train systems; it wants to have 50,000 km by I think the year 2025.

How many miles of fast train as the U.S. built? I don't any.

But if the United States would join the New Silk Road and participate in the economic reconstruction, as Franklin D.

Roosevelt did it with the Tennessee Valley Authority plan, with

the Reconstruction Finance Corp. in the '30s, the United States

could very, very quickly be a prosperous country, and could again

be regarded by the whole world as "a beacon of liberty and a temple of freedom," which was the idea of America when it was founded.

So, the whole fate of the whole world will depend if we all succeed to get the United States to go back to its proud tradition of a republic, and stop thinking like an empire, because that cannot be maintained in any case; because all empires in the whole history of mankind always disintegrated when

they became overstretched and collapsed. There is not one exception to this idea.

Now, therefore, let's go back to the idea from the beginning: Let's approach all problems in the present from the

idea, where is the future of mankind? Where should mankind be?

Do we exist, or will we destroy ourselves. And that requires a

change in paradigm, which must be as fundamental and thorough, like the paradigm shift from the European Middle Ages to the modern times. And what caused that shift was such great figures

as Nikolaus of Cusa, but also Brunelleschi, Jeanne d'Arc, and many others; but what they introduced was a rejection of the old

paradigm—scholasticism, Aristotelianism, all the wrong ideas which led to the destruction of the 14th century, and they replaced with a completely {new} image of man, man as an {imago

viva Dei}, which was a synonym for the unlimited creative potential and perfectability of the human being. It led to a new

image of man which created a blossoming of science, of modern science, of the modern sovereign nation-state; it made possible

the emergence of Classical arts.

And that is what we have to do today: We have to stop

thinking in terms of geopolitics, and we have to focus on the common aims of mankind. Now, what are these "common aims of mankind"? It is, first of all scientific cooperation to eradicate hunger, poverty, to develop more and more cures for diseases, to increase the longevity of all people. We have to study much more fundamentally, what is the principle of life? Why does life exist? How does it function? What, really, is the

deeper lawfulness of our universe? And that must define the identity of human beings, which is unique to the human species.

And I have an idea of the future, which will be full of joy. Because we will discover new principles in science and in classical art, and we will create a new Renaissance. As the Italian Renaissance superseded the Dark Age of the 14th century,

what we have to do today, is we have to revive the best traditions of all great nations and cultures of the world; and make them known to the other one. Have a dialogue of the most advanced periods of Chinese, of European, Indian, African, other

cultures, and revive—and that is being done in China, already—the great Confucian tradition, which is in absolute correspondence with the best neo-Platonic humanist ideas of Europe. We must revive the great Vedic tradition in India, the

Gupta period; the Indian Renaissance of the late 19th to the 20th

century. We must revive the Abbasid Dynasty of the Arab world;

the Italian Renaissance; the Andalusian Spanish Renaissance, the

Ecole Polytechnique in France, the great German Classical period.

The great Italian method of singing in Verdi tuning and the bel

canto method. And if all of these riches of all the different

countries become the common good of all children of this planet,
and everyone can learn universal history, other cultures as if it
would be their own, I can already see how humanity can make a jump, and how we can create the most beautiful Renaissance of human history so far.
I think everybody who is thinking about these questions, has a deep understanding, that we are at the most important crossroad
in human history. And it is not yet clear which way we will go,
but it is clear to me, that we will {only} come out of this crisis if we mobilize the subjective emotional quality, which in
the Chinese is called {ren}; and the European equivalent, you would call {agapē}, love. And we will only solve this problem if
we are able to mobilize a tender, maybe even {passionate} love,
for the human species. [applause]

**Video og lyd: Seminar på Frederiksberg:
Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika**

mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutkets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes

the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new “Marshall Plan” to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of “win-win” cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping’s recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China’s support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)

Schiller   Instituttets konference i New York, 7. april 2016: At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed

Schiller Instituttets konference i torsdags i New York City, "At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed", markerede en succes for Lyndon LaRouches idé. Selvom flere og mere fyldige rapporter vil følge, så kan så

meget allerede nu siges med sikkerhed; nærværende rapport reflekterer kun en del af begivenhedsforløbet.

Helga Zepp-LaRouche åbnede konferencen med en omfattende og inspirerende tale med titlen, "Hinsides geopolitik og polaritet: En fremtid for den menneskelige art", i hvilken hun blotlagde den umiddelbare trussel om en udslettelseskrig og viste, at alene idéen om Verdenslandbroen, som hun sammen med sin mand udviklede i perioden under Warszawapagtens sammenbrud, kan tilvejebringe en varig garanti for fred. Hun gik videre med at skitsere en dialog mellem civilisationerne, hvor alle civilisationer i verden vil blive repræsenteret ved deres historiske, kulturelle højdepunkter, så som Weimar-klassikken for Tysklands vedkommende og et USA, som det først blev udtænkt til at være af Benjamin Franklin og Alexander Hamilton.

Helga efterfulgtes som taler af den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark (1966-67), der sammenvævede sin egen mangeårige erfaring til en redegørelse om den nyere verdenshistorie, og som understregede et alternativ til den krigspolitik, som de fleste amerikanske regeringer efter Kennedy-tiden har ført.

Den næste taler var en aldeles enestående person fra Kina, nemlig landets ledende professor i journalistik og tilligemed leder af meget andet, Li Xiguang. Professor Li har anført en pilgrimsfærd, der har varet i årtier, for Silkevejen – tværs over Centralasien og ned langs hver af de tre nord-syd ruter, og tilbage igen. Ikke færre end 500 af sine studerende har han siden 1990 ført med sig på denne pilgrimsrejse, og han har skrevet et tobindsværk om den Nye Silkevej. Skønt hans mål med Silkevejen ikke er af religiøs karakter – hans mål er de samme som LaRouche-bevægelsens – så modellerer professor Li sig selv efter de store kulturelle, kinesiske helte, buddhistmunkene Xuanzang (602-664) og dennes forgænger Faxian (337-422). Begge foretog vidstrakte og anstrengende rejser langs Silkevejen og bragte den første, reelle viden om meget af verdenscivilisationen, der især omfattede sanskrit-sproget og kulturen, samt originale, buddhistiske skrifter, med tilbage

til Kina.

Xuanzang tilbragte intet mindre end 16 år på denne rejse og vendte tilbage med 600 indiske tekster. Efter ønske fra Tangdynastiets kejser, færdiggjorde han i 646 sit 12-binds værk, "Krøniken om det store Tangdynastis vestlige områder" der er blevet en af hovedkilderne til studiet af Centralasien og Indien i middelalderen, og som danner grundlag for romanen fra det 17. århundrede, "Rejsen til Vesten", en af de fire store, klassiske, kinesiske romaner.

Der vil senere komme rapporter fra eftermiddagens session, der satte fokus på rumprogrammet, og som blev indledt af Kesha Rogers med en levende præsentation. Sessionens højdepunkt var en spørgsmål-svar-session over Skype med Lyndon LaRouche. LaRouche førte de fleste af spørgsmålene tilbage til kardinalspørgsmålet, nemlig, at forandringer i det fysiske system, og i menneskehedens fremtid, skabes af selve det tænkende menneskelige intellekt; det er der intet dyr, der er i stand til. Menneskeheden organiseres gennem sine egne handlinger af denne art; det er disse, der leder til enten succes eller fiasko. Dette er kendetegnende for den sande videnskabsmands intellekt, som Einstein eksemplificerer. Men denne redegørelse er blot en karakteristik; de faktiske svar bør studeres i detaljer.

Flere end 200 mennesker var mødt frem, kernemedlemmer ikke medregnet. Omkring et dusin fremmede lande fra Europa, Asien og Afrika var repræsenteret, enten ved diplomater, kulturelle forbindelser eller på anden vis. Mange musikere deltog, og mindst fem mennesker fra Brooklyn kirken, hvor vi opførte Messias i påsken. Dette er muligvis den største konference, vi nogensinde har holdt.

Som konklusion skal det siges, at denne konference markerer en sejr for en af Lyndon LaRouches ideer: nemlig Manhattan-projektet, som han præsenterede tilbage i oktober 2014. Og dog blev han dengang, i lighed med Einsteins berømte udtalelse om Kepler i 1930 på 300 års dagen for dennes død, "ikke støttet af nogen og kun forstået af ganske få". Lyndon LaRouche, der skabte det Strategiske Forsvarsinitiativ og senere sammen med

sin kone skabte den Eurasiske Landbro, har endnu engang skabt en ny og fuldstændig anderledes original idé. En idé, som atter har vist sig at være gyldig.

Klik her for videoerne og afskrifterne på engelsk.

RADIO SCHILLER den 11. april 2016:

Vil et britisk nej til EU smadre EU og euroen?

Baner G7 i Hiroshima vejen for atomkrig?

Med formand Tom Gillesberg

Lyndon LaRouche advarer om atomkrigstrusel

LAROUCHE: Jeg vil sige, at lige nu gennemgår vi – ikke en simpel version af hvad vi tidligere har haft – men vi går ind i en krisesituation, der er meget dybt rodfæstet, ikke bare i USA, men på meget af planeten. Vi er på kanten af truslen om en lancering af krig imod Kina, og implicit også Putin, men

Kina i særdeleshed – og truslerne er ved at blive meget alvorlige.

HONG LEI (talsmand for det kinesiske udenrigsministerium): Installationen af THAAD systemet har strakt sig langt ud over forsvarsbehovene i forhold til Nordkorea, og vil direkte skade Kinas strategiske og sikkerhedsmæssige interesser, såvel som den regionale balance.

LAROUCHE: Hvis disse trusler blev ført ud i livet, ville den umiddelbare effekt være generel verdensomspændende termonuklear krig. Det er kendsgerningerne. For hvis Putin blev slået ud, og hvis Kina, efter Obamas direktiver, blev ramt direkte, ville man have den værste generelle krigsførelse på planeten Jorden, der nogensinde er forekommet og som vi nogensinde har erfaret. Det er der vi er.

GEN. PHILIP BREEDLOV (øverstkommanderende for NATO): Om nødvendigt er vi er parate til at kæmpe og vinde...vores fokus vil ekspandere fra sikkerhed til afskrækkelse, inklusiv forholdsregler, der forøger vort samlede beredskab enormt. Mod øst og nord står vi over for et fornyet og aggressivt Rusland, der fortsat, som vi har været vidne til igennem de sidste to år, søger at udvide dets indflydelse på dets periferi og derudover.

LAROUCHE: Hvis vi ikke griber ind med det samme, og Obama agerer som han lige nu har til hensigt – vil han sætte en generel verdensomspændende termonuklear krig i bevægelse. Hvorvidt det vil lykkes ham at gøre det eller ej, er et andet spørgsmål, men kendsgerningen er, at han har til hensigt at gøre det. Og han sætter militære styrker ind på det -mange militærstyrker.

SERGEI GLAZYEV (Økonom og rådgiver til præsident Putin): Som det altid sker i en verdensøkonomisk orden under forandring, prøver det land, der er ved at tabe sit lederskab, at slippe en verdenskrig løs for at få kontrol over periferien ..... .

State Department og det Hvide Hus fortsætter med at se verden gennem prismet af både den Kolde Krig og britiske konfrontationer med Rusland og Tyskland i det nittende århundrede. Og USA er i gang med at slippe en ny krig løs.

LAROUCHE: For indeværende er planetens transatlantiske samfund en katastrofe. Alt hvad vi havde på forhånd er netop krakket. Vi mister det hele. Så vi har to ting at gøre:

Få Obama ud med det samme. (Med det samme!) Forlad ham, han går efter en termonuklear krig! Så I er nødt til at få ham ud. Når dette skridt er taget, er I nødt til at tage foranstaltninger til genopbygning, og de foranstaltninger er mulige, de lader sig gennemføre. Der skal foretages en reorganisering af Kongressens politiske struktur og så videre. Og I må gå ud og finde folk, der er villige til at stå frem, som er i stand til at se på de ting vi kunne gøre, eller skulle have gjort. Det vil indebære, at gennemføre et program i lighed med det program, der gennemføres i Kina! Det Kina, som Obama har til hensigt at ødelægge.

Så det vi ønsker at gøre, er simpelthen at tage de samme ting i brug, som vi havde i forbindelse med rumprogrammet, at genoplive rumprogrammet, for vi skal have gjort en masse rumligt opdagelsesarbejde – rumarbejde. Og det vil blive meget vigtigt og meget rigt, og uden at gøre netop det, og uden at bruge det, klarer I det ikke.

Så I har intet alternativ til denne situation. Men hvis et sådant foretagende har det engagement, der skal til, og man er parate til at udfolde det, ville jeg sige: "Pris dem. Vi behøver dem!"

Og bak dem så op.

RADIO SCHILLER den 4. april 2016: Obama truer Kina og Rusland, trods topmøde om atomsikkerhed

Med formand Tom Gillesberg

Klokken er ved at falde i slag: Konfrontation med atomvåben, eller win-win-samarbejde om Den nye Silkevej? Af Helga Zepp LaRouche

Det seneste eksempel på denne, Den nye Silkevejs større tiltrækningskraft i forhold til den geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina, har vi netop set i form af den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik. Præsidenterne Xi og Zeman undertegnede en omfangsrig liste af aftaler inden for områderne højteknologi, infrastruktur og realøkonomi og fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

Netop dette samarbejde er ligeledes nøglen til løsning af flygtningekrisen, der blot har bragt frem for dagens lys, hvilket skrøbeligt fundament, EU er bygget på.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Prags astronomiske ur er et af de ældste og mest omfattende ure, der nogensinde er bygget. Det blev først installeret i 1410, og senere genopbygget af Mester Hanus i 1490. Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik, med underskrivelse af mange aftaler om samarbejde, fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

POLITISK ORIENTERING den 31. marts 2016: Det britiske Imperium og Obama forsøger at knuse BRIKS – Tjekkiet inviterer Kina indenfor –

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del (5 min)

Lydfil:

RADIO SCHILLER den 29. marts 2016: Efter terrorangrebet i Brussel

Med formand Tom Gillesberg:

EIR Seminar i Frankfurt om den Nye Silkevej for Mellemøsten og Afrika

FRANKFURT, d. 23 marts, 2016 – Seminaret, "Løsning af den økonomiske krise og flygtningekrisen med den Nye Silkevej!" organiseret af EIR i samarbejde med Generalkonsulatet for Etiopien i Frankfurt, blev overværet af et publikum på 75, bestående af repræsentanter for adskillige diplomatiske kontorer, af abonnenter og EIR-kontakter i regionen, og af omkring 10 syrere (studerende såvel som flygtninge, der afventer optagelse på universiteter). Adskillige kontakter kom så langt væk fra som Berlin og byer i Schweiz. Hen over eftermiddagen bød seminaret på præsentationer af Helga Zepp-LaRouche, formand for Schillerinstituttet; Hussein Askary, arabisk redaktør for EIR, Stockholm; Mehreteab Mulugeta Haile, generalkonsul for Etiopiens Føderale Demokratiske Republik; Marcello Vichi, forhenværende direktør for udenrigsafdelingen

af Bonifica selskabet, forfatter af Transaqua-konceptet; Andrea Mangano, vicepræsident for det italienske selskab af vandingeniører og bidragsyder til Transaqua-skitseforslaget. Til det udvidede panel i anden del af seminaret, sluttede Mohammed Bila, Tchadsø-Bassin Kommissionen, og Ulf Sandmark, Schiller Institutet Stockholm og Svensk-Syrisk Demokrati Komite sig til talerne. Seminaret blev ledet af Claudio Celani fra EIR's europæiske center i Wiesbaden.

I sin hovedtale understregede Helga Zepp-LaRouche, at det ikke vil være et akademisk seminar, men snarere en diskussion af det faktum, at i denne, for menneskeheden eksistentielle krise, der kommer til udtryk med flygtningekrisen, krigene, samt det finansielle sammenbrud, er der løsninger indenfor rækkevidde, som må realiseres nu. I kølvandet på terrorangrebene i Bruxelles i går, er det mere end passende at genkalde den tidligere amerikanske senator Bob Grahams udtalelse fra november sidste år, efter terrorangrebene i Paris, om, at var de klassificerede 28 sider fra den fælles kongres-undersøgelse af d.11. september blevet gjort offentlig tilgængelige dengang, kunne og ville sådanne grusomheder være blevet forhindret.

Det er hævet over enhver tvivl, at den russiske militærintervention i Syrien har ændret spillereglerne. Den har afsløret den rolle, som alliancen af Saudi-Arabien, Qatar, USA og Storbritannien har spillet til fordel for IS, og i særdeles Tyrkiet, hvis politikker er blevet hårdt angrebet af to tidligere amerikanske ambassadører i Ankara. EU aftalen med Tyrkiet om flygtninge er en parodi, der passer i det generelle billede af vestlige og amerikanske overtrædelser af menneskerettigheder, der netop er blevet udstillet i en kinesisk dokumentation. I modsætning til i Vesten, hvor der tales om vanvittige "helikopterpenge" til redning af dets egne spekulative banker, repræsenterer det kinesiske "et bælte, én vej's" -initiativ et realøkonomisk tilbud om en win-win strategi. Det er ikke kun i Kinas, men også i andre landes

interesse, at alene reel udvikling vil hjælpe med til at udtørre grundlaget for terrorisme. Enten arbejder Europa sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten og andre nationer om at lancere en Marshallplan for Syrien og Afrika, eller Europas bankerotte økonomi vil smadre mod muren, sagde Helga Zepp-LaRouche.

Idet Hussein Askary præsenterede EIR's rapport om Verdenslandbroen i dens første arabiske oversættelse, påpegede han, at samtidig med at dette seminar afholdes i Frankfurt, finder også en anden begivenhed sted i dag i Yemen, hvor den arabiske rapport bliver præsenteret, under tilstand af fortsatte saudiske luftangreb på yemenitiske byer. Ideen om den Nye Silkevej omfatter mere end at bygge nogle få veje og jernbaner: det er et koncept om udviklingskorridorer, der forbedrer livet for 450 millioner mennesker i den sydvestasiatiske region, med Syrien som værende i centrum. Dette involverer megaprojekter for accelereret udvikling, finansieret af nationale udviklingsbanker, der er fri for forpligtelsen til betaling af gæld, som forlangt af de vestlige monetaristiske institutioner. I lighed med Egypten vil Syrien fokusere på industrielle zoner, transportkorridorer og landbrugsudvikling, med Kina til at vise vejen med dets massive infrastrukturelle engagement som for eksempel i Østafrika.

Den etiopiske generalkonsul fulgte op med en præsentation af sit lands økonomiske strategi, karakteriseret ved politikker, der har forbedret den gennemsnitlige indkomst pr. indbygger, forbedret befolkningens læse-/skrivefærdigheder og forbedret den offentlige sundhedstilstand siden 1990'erne. Med en påtænkt årlig vækst i BNP på 11 %, ønsker Etiopien at blive et middelindkomstland i 2025, hvilket skal muliggøres ved at give Etiopiere mulighed for at starte et landbrug eller en forretning til en pris, som mange i dag betaler til menneskesmuglere for at blive bragt til Europa som flygtninge. Etiopien selv, er det største flygtningeværtsland i Afrika,

med 800.000 flygtninge fra Sydsudan, Somalia og Eritrea – et faktum, som ingen i Europa taler om. Etiopien vil blive transformeret fra at være eksportør af primær-produkter til en nation med højværdiproduktion og infrastruktur, og landets samarbejde med Rusland, Kina, Indien og Brasilien om togprojekter er vigtigt i den forbindelse.

Så gav Marcello Vichi en historisk gennemgang af diskussionen om Transaqua-projektet gennem de sidste 35 år, fra de første forslag blev præsenteret af Italiens Bonifica selskab 1982-1985, til afrikanske regeringer såvel som Forenede Nationer, der peger på en overførsel af vand fra den gigantiske Congoflod, som den eneste gangbare mulighed for genopfyldning af Tchadsøen. Forslaget er stort set blevet mødt med manglende interesse eller pessimisme med hensyn til dets chance for at blive realiseret, og det er blevet affejet som angiveligt "storhedsvanvid". Men den nylige flygtningestrøm har fået Europa til at gentænke dets syn på Transaqua-projektet, som altid har været mere en blot vand til Tchad – snarere en bredere ramme for udviklingen af hele Centralafrika. Det er den eneste mulighed, der kan tiltrække den unge generation af afrikansk arbejdskraft, og fjerne tilskyndelsen til at blive flygtning.

Andrea Mangano gav så en oversigt over, hvad Tchadsøen var for 35 år siden, og hvad den er i dag, hvor 90 % af dens vand er gået tabt. Den deler problemet med andre fordampende indlandssøer i verden, der ikke længere forsynes af deres traditionelle bifloder – Aralsøen, Urmia Søen, Tukanasøen, Det Døde Hav. Det eneste der kan forbedre situationen, er vandoverførsel og reduceret forbrug ved overrisling med nye teknologier. Dette gøres med Transaqua-projektet, der vil tappe 5 % af vandet fra de øvre bifloder til Congo floden, der ellers vil flyde ubenyttet ud i Atlanterhavet, med volumener 14 gange vandet i Tysklands største flod, Rhinen. Genfyldning af søen vil blive foretaget med konstruktion af infrastruktur, der vil give hele Centralafrika vandkraft, overrisling for

landbrugskultur, og vandvejstransport, og lette regionen for dens nuværende situation som indlandsstat.

Mohammed Bila uddybede Transaqua-spørgsmålet i det udvidede panel, og påpegede den store igangværende migrationsbølge sydpå fra Chad siden den store tørke i 1973, under hvilken Chad søen allerede mistede 40 % af dens vand. Farmere og deres kvæg, der migrerede sydpå, vil ikke returnere til Chad, medmindre søen genfyldes, og medmindre terroristbevægelsen Boko Haram knuses.

Ulf Sandmark rapporterede om hans to besøg til Syrien i 2014 og 2015, hvorunder det blev indlysende klart, at rekonstruktionen af Syrien rent faktisk indebærer udvikling af hele den sydvestasiatiske region, og en integration i denne del af den Nye Silkevej – til hvilket syrerne stillede sig åbne. Og da "Phoenix" genopbygningsplanen, udarbejdet tilbage i Stockholm, blev præsenteret for syrerne under det andet besøg, modtog den bred dækning i landets medier

Under diskussionen mellem tilhørerne og paneledtagerne optrådte flere aspekter af, hvad der var blevet sagt i præsentationerne, rækkende fra den folkemorderiske tradition af det Britiske Imperium, der har saboteret reel udvikling i Afrika og Mellemøsten, håbløsheden af det monetaristiske system, og den forøgede trussel om termonuklear krig, hvis chancen for at skifte kurs i retning af samarbejde med den Nye Silkevej ikke tages af Europa og USA. Det er et kapløb med tiden, om at gå ind i et nyt paradigme, før det totale kollaps destruerer alting. Også – i modsætning til vestlig sort propaganda – at Kina ikke er engageret i Etiopien på grund af råmaterialer, eftersom Etiopien ikke har nogen, men i stedet er en reel partner for udvikling.

Helga Zepp-LaRouche insisterede gentagne gange under diskussionen på, at deltagerne i dette Frankfurt seminar tager en forpligtelse til at fyre op under de politiske beslutningstagere med hjem, for fundamentalt at få disse ting ændret, og at der nødvendigvis må skabes en virkelig

massebevægelse for udvikling. Vichi kom med en passioneret appel om at være optimistisk, som et "must" for folk, så at ting kan blive ændret. Et nyt og kreativt billede af mennesket, som det blev udviklet i den store italienske renæssance, er også påkrævet i dag, påpegede Celani. Sandmark insisterede også på, at den Nye Silkevej ikke kun er til studium for ingeniører, men er for alle og enhver ved at deltage i flere seminarer og lokalafdelingsmøder. Det første lokalafdelingsmøde om den arabisksprogede rapport i Yemen i dag, blev aktuelt præsideret over af landets ledende poet, tilføjede Askary.

Forlæng Den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika. Tale af Helga Zepp-LaRouche på EIR-seminar i Frankfurt, 23. marts 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og velkommen til. Alt imens dette seminar er helliget løsninger til verdens presserende problemer, kræver de dramatiske begivenheder naturligvis at jeg kommenterer dem. Og idet jeg berører disse forskellige eksistentielle trusler mod vor civilisation, ønsker jeg blot at sige, at løsningerne er indenfor rækkevidde, og afhænger helt og holdent af vore handlinger. Så dette er ikke noget akademisk seminar, men et udkald

til virkeligt at gå over til at implementere, hvad vi vil præsentere i løbet af eftermiddagen.

Jeg tænker, at man nu kan sige, at vi har en eksistentiel civilisationskrise. Hvis man ser på alle de forskellige kriseramte områder, og de forskellige temaer – flygtningekrisen, den finansielle krise, krigsfaren, og – i det mindste i den transatlantiske verden – kulturelle kriser, kan man faktisk sige, at vor menneskelige art bliver prøvet: Er vi moralsk egnet til at overleve? Er vi intellektuelt i stand til at forstå, og gribe, de løsninger, der eksisterer? Eller er vi dømt til at fortsætte den nuværende kurs, der styrer mod katastrofe.

Nu er det helt åbenbart vigtigt at korrigere nogle udlægninger af, hvordan visse udviklingsforløb bliver præsenteret for offentligheden. Og lad mig blot kort berøre, hvad der skete i Bruxelles i går, og som klart vedrører enhver – truslen fra terrorisme – hvilken nu præsenteres af de officielle regeringer, som at vi er nødt til at opgive datasikkerhed, at vi må have mere centralisering, at vi må opgiver friheder. Og jeg vil modsætte mig dette med henvisning til, at da angrebet på Charlie Hebdo fandt sted for godt et år siden i Paris, sagde tidligere formand for det amerikanske senats 9/11 kommission Sen. Bob Graham [D-FL], at hvis de famøse klassificerede 28 sider vedrørende Saudi Arabiens rolle i det oprindelige september 11.-angreb var blevet offentliggjort, ville Charlie Hebdo terrorangrebet ikke være sket.

Nu er det klart, at man ikke kan diskutere truslen om terror, og hvad der skete i Bruxelles, uden at se på Saudi Arabien og Qatars rolle i at understøtte Wahhabi Salafisme; og naturligvis det faktum, at

Tyrkiet – helt frem til i dag -, køber olie af ISIS, og støtter ISIS med våben og udstyr. Talskvinde for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde netop i går, at dobbeltmoralen hvad angår terrorisme må høre op. At man ikke kan støtte terrorisme i den ene del af verden, og så ikke forvente, at den dukker op på andre dele af planeten. For nu bare at give jer et eksempel, d. 15. marts, for et par dagen siden, bombede koalitionen ledet af Saudi Arabien en markedsplads i Mustaba, i det nordlige Yemen, hvilket forårsagede, at 120 mennesker blev dræbt, heraf 20 børn, og 80 blev såret, og dette blev ikke nævnt med et eneste ord i de vestlige medier. Disse ofre er ligeså meget mennesker, som ofrene i Bruxelles.

I lyset af hvad jeg lige sagde, er også det faktum, at EU lægger alle sine æg i aftalen med Tyrkiet om at løse flygtningekrisen, totalt latterligt. Selv de neokonservative Eric Edelman og Morton Abramowitz, begge tidligere amerikanske ambassadører i Tyrkiet, sagde, at Erdogan-regeringen ikke fungerer, at det er et autoritært regime, der er ved at kollapse økonomisk, og som fører borgerkrig mod deres egen befolkning, nemlig Kurderne.

Så hvis EU derfor siger, at vi er nødt til at løse flygtningekrisen gennem en aftale med denne regering, mens FN højkommisæren allerede har sagt, at den massedeportation af flygtninge, der nu foregår, fra Grækenland til Tyrkiet er ulovlig. Og at det desuden ikke fungerer, idet der på førstedagen efter at denne aftale trådte i kraft, landede 1662 flygtninge i Grækenland, der søgte nye ruter, nye øer og især [den syriske] befolkning af flygtningene er meget bange for at blive sendt tilbage i armene på ISIS.

Nu har FN's Menneskerettighedskommission samt Læger uden Grænser stoppet deres arbejde med flygtningene i protest, fordi de siger at det er uholdbart, og at det ikke fungerer. FN's Menneskerettighedskommission sagde også, at de såkaldte 'hotspots', der ifølge EU antages at løse flygtningekriser, er blevet gjort til detentionslejre. Familier har ikke tilladelse til at forlade deres indkvartering, der *de facto* er blevet gjort til fængsler.

'United Left' i Spanien forfølger en kriminel retssag imod premierminister Rajoy på grund af hans forsvar af EU-Tyrkiet aftalen, idet man siger, at dette er en undladelse af at hjælpe, dette er deportation af mennesker, der har ret til, i det mindste, et check af, om de har ret til asyl, og dem kan man ikke bare sådan deportere.

Andre medier, som dem i Ungarn, der er under angreb af EU, siger, "hvad skete der med de humanistiske rettigheder og værdier i den Europæiske Union?"

Vores præsident Joachim Gauck for indeværende på tur til Kina, hvorunder han bringer overtrædelser af menneskerettigheder i Kina op. Hvis det ikke var så tragisk for folk, der er ofre for EU's politik, ville det være en farce.

Lad mig om Kina blot sige dette: Som svar på anklager om krænkelse af menneskerettigheder udsendte Kina deres egen rapport om overtrædelse af menneskerettigheder i USA, som går ind i fortsatte krige i Mellemøsten baseret på løgne og dræber med droner, og siger, at det i lyset af alt dette er latterligt, at USA stadig spiller rollen som dommer i menneskerettighedssager.

Omvendt har Kina løftet 900 millioner mennesker ud

af fattigdom. I mine øjne har de gjort mere for menneskerettigheder end nogen som helst, der anklager dem for krænkelse af menneskerettigheder. Fordi hvis man ser på EU og USA, stiger andelen af fattige mennesker hele tiden; i USA er tallet 50 millioner og stigende; og et element af den nye femårsplan for Kina er at lindre fattigdommen – for Kinas vedkommende i år 2020, og verdensomspændende i år 2025.

Så derfor, har man brug for at anlægge et andet synspunkt, end hvad, der præsenteres af medierne.

Lad os nu se på et andet "spin" og stor løgn: Der er den store historie om, at Kina skulle være ansvarlig for den finansielle turbulens i markederne, at den kinesiske økonomi skulle være ved at kollapse, at den Nye Silkevej er ved at 'floppe'. Se på situationen i Europa: ECB-chefen Mario Draghi satte ikke alene rentesatsen ned til 0, – endda negativ rentesats for banker, der ønsker at parkere penge i ECB; men han taler nu åbent om "helikopter penge." Som I ved, betyder "helikopter penge" at kaste penge ud af helikoptere for at oversvømme markedet med likviditet. Og selv Otmar Issing, der så vidt jeg ved er en trofast monetarist, den tidligere cheføkonom for ECB, sagde "dette er en ødelæggende idé; en centralbank, der giver penge ud gratis, er næppe i stand til nogensinde at genvinde kontrollen over markederne. Dette er total mental uorden."

Heldigvis er redningsbåden for den synkende Titanic – den europæiske og amerikanske økonomi – allerede til stede, i form af tilbuddet fra Kina om den Nye Silkevej: "Ét bælte, én vej" – politikken. Denne blev fremlagt af Xi Jinping for to år siden i Kasakhstan, og har siden da taget en dramatisk udvikling. Der er nu over 70 nationer, der har

udtrykt konkrete interesser i at samarbejde med Silkevejen, og over 30 lande har underskrevet meget konkrete aftaler om mange, mange projekter.

Den Nye Silkevej, som Schiller Instituttet har ført kampagne for igennem 25 år som vores svar på Sovjetunionens kollaps, er en komplet anderledes model. Den er baseret på, hvad præsiden Xi Jinping kalder "win-win" politik: at lande samarbejder om fælles projekter på basis af indbyrdes interesse, komplet respekt for andre landes suverænitet. Naturligvis forfølger Kina det i sin egen interesse, men tilvejebringer så hvad der også er i de deltagende landes interesse.

Nu sagde Udenrigsminister Wang Yi fornyligt, at "den Nye Silkevej er Kinas idé, men at den skaber muligheder for hele verden." Og det er afgjort den nye model for relationer mellem alle lande. For indværende går den kinesiske intra-asiatiske handel frem med høje vækstrater. Imidlertid lider relationerne med Europa og USA, ikke på grund af Kina, men på grund af den økonomiske og finansielle tumult indenfor EU og USA. Men det kinesiske lederskabs respons herpå er, at vende krisen til en mulighed ved at fremme den interne kinesiske økonomi til det næste kvalitative spring gennem innovation og skabelse af nye industrier samt opgradering af det teknologiske niveau af arbejdsstyrken, og ved den nyligt afsluttede Nationale Folkekongres, hvor man præsenterede den 13. femårsplan, brugte premierminister Li Keqiang ordet "innovation" 61 gange i hans tale. Han sagde, at hans sigte er at vende Kina fra at være en kvantitets-forhandler til at være en kvalitets-forhandler, grundlæggende at gøre Kina til en videns-intensiv økonomi. Og hvis man for eksempel ser på et af kinesernes eksport-

flagskibe, dets højhastighedstog, har Kina bygget 125 km. normal jernbane, men omkring 20.000 km. hurtigtog. De ønsker at have 50.000 km hurtigtog i år 2025, og vil forbinde hver større by i Kina med hurtigtogs-systemet.

Jeg kan fortælle jer, at jeg rejste med hurtigtog på forskellige måder i Kina: Disse tog kører med omtrent 310 km/timen, de løber meget jævnt, de ryster ikke, man hører ingenting. Det er en excellent teknologi, og det er et af Kinas eksport-flagskibe.

Så konceptet med bygningen af Ét bælte, én vej, hvilket i Asien også kaldes den "asiatiske konnektivitet" er særdeles meget attraktivt. Det betyder grundlæggende særdeles høj teknologi. Wu Ji, som er direktør for CAS – det Nationale Rum Videnskabs Center, har netop sagt "rumvidenskab er uadskilleligt fra Kina innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk global nation, må det ikke alene forfølge sine egne umiddelbare interesser, det må også bidrage til menneskeheden. Kun på denne måde kan Kina opnå virkelig respekt i verden."

Hvor avanceret det kinesiske rumprogram er, kan man for eksempel se af det faktum, Kinas næste månemission til næste år vil gå til bagsiden af månen, hvilket betyder at landingsfartøjer og månebiler vil lande der, hvilket aldrig har været gjort før. Og bagsiden af månen vil give et nyt vindue til rummet, fordi man der, fri for udstråling og støj fra Jorden, på en meget konkret måde kan udvikle en langt bedre forståelse af, hvad der foregår i det nære univers.

Kina gør alt rigtigt nu – jeg siger ikke alt, men

mange, mange ting gør de rigtigt ved simpelthen at gøre, hvad Tyskland plejede at gøre, da Tyskland gik fremad. Shang Fulin, formanden for den Kinesiske Bankreguleringskommission sagde ved en bestemt lejlighed fornylig, at Kina fra nu af vil beskatte spekulative pengetransaktioner med, hvad man her ville kalde, en "Tobin skat"; man vil fremme små og mellemstore industrier; man vil fremme, at sparebanker yder kredit til disse småindustrier, hvilket er hvad den tyske Mittelstand plejede at være, og hvilket gjorde Tyskland velhavende. Og "grundlæggende er det topprioriteten for den finansielle sektor, at støtte udviklingen af realøkonomien", sagde Li Keqiang videre. Det set i forhold til, og det er nu mine egne ord, Mario Draghi's trykning af penge alene for spekulative formål.

Nu, for bare to uger, eller 10 dage, siden, kom jeg tilbage efter en stor konference i New Delhi. Det var Raisina Dialogen, der nu overgår til at blive en årlig konference organiseret af den indiske regering, og der, kan jeg forsikre for, ønskede mange af talerne fra asiatiske lande, fungerende udenrigsministre, tidligere præsidenter, ledere af førende institutioner, alle ønskede de integration med Ét bælte, én vej – politikken, fordi de har indset, hvad den Nye Silkevej betyder for lande som Sri Lanka, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Afghanistan, at det indebærer, at de kan importere den kinesiske model for økonomisk udvikling, og gentage hvad Kina har gjort, med den rivende økonomiske udvikling, de har gennemgået i de seneste 40 år, i særdeleshed i de sidste 25 år.

Schiller Instituttet foreslog allerede for nogle år siden, nemlig i 2012, at den eneste måde hvorpå man

stopper terrorisme, og nu i de seneste år, hvorpå man stopper flygtningekrisen, er ved at bringe udvikling til Sydvestasien, til Afrika. Fordi kun hvis man har et omfattende udviklingsprogram for de lande, der er blevet destrueret af krig eller mangel på udvikling, som det er tilfældet i Afrika, kun hvis metoden med den Nye Silkevej tages i anvendelse for Mellemosten og for Afrika, kan disse problemer løses. Og dette er nu på bordet.

Jeg tror, at med besøget af præsident Xi Jinping i Teheran for fire eller fem uger siden, hvor han præsenterede den Nye Silkevej. Kort efter hans besøg ankom det første Silkevejstog fra Yiwu, i Kina, til Teheran med 32 containere, tror jeg og Xi Jinping sagde, at den Nye Silkevej er et koncept, der kan udvides til at omfatte hele den Sydvestasiatiske region. Irans præsident Rouhani sagde umiddelbart, at Iran ønsker et samarbejde. Ved denne konference i New Dehli, hvor jeg deltog, sagde den tidligere Afghanske præsident Karzai, at Afghanistan må blive et knudepunkt i den Nye Silkevej, og forbinde Asien med Europa, og andre ledende talere var inde på det samme.

Nu vil jeg gerne sige, og I vil også høre om det fra andre talere, jeg antager, at den eneste måde hvorpå vi vil komme ud af kriserne, er ved at vi udvikler Mellemosten sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Ægypten og andre lande i regionen, og at vi får Tyskland, Frankrig, Italien, USA og alle andre lande til at samarbejde i, hvad jeg ville kalde for, en "Marshall-plan – Silkevejs-perspektiv for Mellemosten og Afrika." Jeg nævner alene "Marshall-plan", ikke fordi det er ment som et koldkrigs-instrument, som Marshall-planen egentlig var, men fordi det minder folk i Europa om, at man kan

rekonstruere lande, der er blevet ødelagt af krig, med økonomisk udvikling, og at det er den eneste måde, hvorpå vi kan standse flygtningekrisen. Fordi kun hvis man giver folk tilskyndelse til at genopbygge deres egne hjemlande, og man giver unge mennesker et perspektiv af håb – om at blive læge, videnskabsmand, lærer, – at man kan udtørre kilderne til terrorisme. Og det er en konkret plan, som nu er på bordet. Og enten får vi europæiske institutioner til at gå med på dette initiativ, eller også knuser vi ind i væggen.

Så dette var, hvad jeg til at begynde med, ønskede at sige.

Gottfried Leibniz (1646-1716), et fantastisk, optimistisk geni

Gottfried Leibniz (1646-1716), et fantastisk, optimistisk geni, brugte sit liv på at forbedre menneskeheden – inden for økonomi, videnskab, filosofi og politik. Leibniz opfandt kalkulen og skabte læren om fysisk økonomi, og hans arbejde og liv tjener som model for nutiden og var en inspiration for den unge Lyndon LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Uden en mission er I døde!

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – »Bankerotten i USA's økonomi er generelt set færdigt. Det er absolut færdigt«, erklærede Lyndon LaRouche kategorisk i sin **diskussion mandag den 21. marts med LPAC Policy Committee**, under den internationale webcast.

Mens de fleste amerikanere ser den anden vej og med frygt i sjælen forsøger at lade som om, at det ikke finder sted, så er det, vi i virkeligheden er vidne til, hele det transatlantiske finanssystems død – det er bankerot og står ikke til at redde. Men, vi er også vidne til en nations død, og dens befolknings død, fordi vores fornemmelse for en national mission – og de enkelte individers fornemmelse af formål og selve det, at have en identitet – systematisk er blevet fjernet af Det britiske Imperium, dets agenter og dets politik internt i USA. Intet har været så afgørende for denne operation som nedlæggelsen af NASA, som er kulmineret under Obamas præsidentskabs-parodi.

I går erklærede LaRouche: »Der er hele kategorier af folk, der under normale omstændigheder var produktive mennesker. De har ikke længere nogen rolle at udfylde. For det første sidder vi på toppen af en vulkan, som er det bankerotte, transatlantiske finanssystem, som kan – og vil – eksplodere i en hyperinflationsskabende nedsmeltning, hvad øjeblik, det skal være. Tro endelig ikke, at den nuværende politik med endeløse bailouts og »helikopterpenge«, som tidligere formand for Federal Reserve, Ben Bernanke, holdt af at kalde det, kan holde stand. Man kan ikke forsøge at 'redde' for 2 milliard dollar værdiløse, spekulative finanspapirer med endnu en milliard finansielt affald, uden, at det eksploderer op i ens ansigt. De regeringer, der støtter op omkring denne galskab – såsom Obamaregeringen – er lige så skyldige i de forbrydelser,

der begås.

Det britiske Imperium er dømt til total undergang, understregede Lyndon LaRouche i dag, og de handler i total desperation: de vil ikke acceptere et nederlag, og de er parate til at dræbe *en masse*. Der er stærke indikationer på, at dette er i gang i USA, såvel som i Europa.

Dødsfald som følge af narko-overdosis, alle kommuner, USA, 2002-2014. O.D.'s er steget til tårnhøje tal i næsten alle USA's kommuner under Bush' og Obamas præsidentskaber.

Ud over det eksploderende finanssystem, så sidder vi også på toppen af nok en vulkan, som er den erklærede hensigt fra Det britiske Imperium – og fra deres marionet, Barack Obama – om at fremtvinge regimeskift i Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche i årevis har advaret om, så er kriserne i Libyen, Syrien og Irak, og international terrorisme generelt, alle sammen rettet mod et strategisk atomopgør med Rusland og Kina. De seneste »barbariske« terrorhandlinger i Bruxelles, som præsident Vladimir Putin kaldte det, er ingen undtagelse. Idet hun talte om de internationale sponsorer af terrorisme – som vi ved er Det britiske Imperium, der opererer under diverse flag – var talsperson for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, ligefrem: »Man kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, de også dukker op i en anden.«

Rusland og Kina fortsætter med at spille deres rolle i at gå op imod dette vanvid, og bygge et Nyt Paradigme baseret på en mission for menneskeheden, der udfolder sig omkring win-win-samarbejde om grundlæggende forskning så som rumforskning, og samstemmende store infrastrukturprojekter her på planeten Jord.

Men for at det skal lykkes, må USA bringes med ombord i dette Nye Paradigme. Til en begyndelse må de nazister, der ønsker at

forvandle USA til en koncentrationslejr, afsløres som det, de er – lige fra FBI-hooligans, til Obamas drabsmaskine og til Wall Street-bankerne, der har folkemord i deres kølvand. At give dem en stærkt forsinket blodtud er en god måde at få humøret op og genoplive optimisme på.

Dernæst må landet genoprette sin fornemmelse for national mission omkring NASA's rumprogram, med Kesha Rogers' kampagne som spydspids for vore bestræbelser i denne retning. Dette vil gengive folk ikke alene produktive jobs, men selve deres fornemmelse for mening og menneskelig identitet. Og det er en kraft, som Det britiske Imperium ikke kan håndtere.

Terrorister angriber Bruxelles, ISIS påtager sig ansvaret

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Byen Bruxelles, der er hjemsted for NATO og Den europæiske Kommission, kom under terrorangreb i dag. Angrebene fandt sted på Bruxelles Maalbeek metrostation, og kort tid efter rev to eksplosioner igennem Zaventem-lufthavnens afgangshal. I skrivende stund er dødstallet kommet op på 34, med 230 sårede, heraf nogle alvorligt. Sprængningerne blev udløst af selvmordsbomber.

ISIS påtog sig efterfølgende ansvaret via sin propaganda-website med følgende udlæg: »Kæmpere fra Islamisk Stat åbnede ild i Zaventem-lufthavnen, før flere af dem detonerede deres bombebælter, ligesom en martyr-bombemand også detonerede sit bombebælte i Maalbeek metrostation. Angrebene resulterede i flere end 230 døde og sårede.«

De belgiske myndigheder forhøjede beredskabet mod terrortrussel, lukkede al offentlig transport i den belgiske hovedstad ned og rådede lokalbefolkningen til at holde sig indendørs efter eksplosionerne. Det belgiske VTM-medie rapporterede også, at ikke-essentielt personale på Tihange atomkraftværket, der ligger 85 km øst for Bruxelles, blev evakueret. VTM sagde også, at der ikke foreligger beviser for, at atomkraftværket skulle være udsat for trusler. Denne forsigtighedsforanstaltning blev indført, angiveligt, fordi de belgiske myndigheder havde fundet materiale, der tilsyneladende viste, at en belgisk topembedsmand inden for atomkraft var blevet overvåget, i lejligheden tilhørende Mohamed Bakkali, som var blevet arresteret for påstået involvering i terrorangrebene i Paris i november sidste år.

Der blev indført forhøjet alarmberedskab i mange byer i hele Europa, og også i USA.

Foto: La Grand-Place, Bruxelles.

Supplerende materiale:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtføjte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«,

sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*

Hold op med at skjule katastrofen – Se den i øjnene, og tag ansvar!

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Finanssystemets kollaps kan ikke længere skjules for befolkningerne i Europa

og USA. Bankerne er gået i panik – med en udvidelse af den kvantitative lempelses pengetrykning, negative rentesatser, banker, der opkøber deres egne aktier for at bevare skinnet af solvens, og snak om »helikopterpenge«, som om penge var problemet. Det handler ikke om penge, men om realøkonomiens sammenbrud. Selvmordsraten blandt tidligere beskæftigede specialarbejdere handler ikke om penge – det handler om, at de er blevet skubbet til side af en satanisk politik, der kun er interesseret i penge, ikke mennesker.

Og alligevel accepterer de fleste mennesker det, af frygt – frygt for, at FBI og NSA skal »fange dem«, hvis de taler offentligt, hvis de taler om det, der er en åbenlys kendsgerning. USA og Europa er i forfald, i færd med at dø, mens Kina og Rusland vokser og lægger vægt på deres befolkninger, og verdens befolkninger, og de rejser ud i rummet, mens Obama lukker NASA ned; de bygger jernbaner i hele verden, mens Obama lukker dem ned, og de udvider uddannelse, mens Obama legaliserer narkotika.

Den amerikanske kulturs død kan ikke udtrykkes bedre end gennem den kendsgerning, at Obamaregeringen fremlagde en »Ven af retten«-brief (Amicus curiae) i en sag, der blev anlagt af Colorados nabostater for at standse Colorados legalisering af marihuana, som gør det umuligt at begrænse den narkotika, der strømmer over grænsen. Den største heroinepidemi i amerikansk historie, der nu berører hver eneste kommune i landet, stammer direkte fra legaliseringen af narkohandlen – eftersom netværkerne for pot er de samme som dem, der spreder heroin og kokain. Narkohandler George Soros var henrykt, da Højesteret i dag dømte til fordel for Obamas narkohandel og afviste at lade sagen mod Colorados narkopolitik komme for retten.

Chefen for Indiens centralbank, Raghuram Rajan, advarede i dag om, at verden befinder sig i en »voksende farlig situation« pga. de vestlige bankers tiltag med at trykke penge, mens deres fysiske økonomier er ved at kollapse. »Det internationale samfund har et valg«, fremførte Rajan. »Vi kan

lade som om, alt står vel til med det globale, monetære ikke-system og håbe på, at der ikke er noget, der går helt galt. Eller også kan vi begynde at opbygge et system, der passer til det 21. århundredes integrerede verden.«

Wall Street og City of London, der meget vel ved, at deres finansimperium er ved at smuldre, er af den mening, at det eneste svar er krig for at bryde den »trussel« mod deres magt, der kommer fra Kina og BRIKS-nationerne. Befolkningerne i USA og Europa bliver således tvangsfodret med en daglig dosis hysteri om »russisk aggression« og »kinesisk aggression«, i et desperat forsøg på at forhindre befolkningen i at se, at det nye paradigme, baseret på videnskab, udvikling og menneskeligt fremskridt, der er centreret omkring Kina og Rusland, er en kendsgerning. Selv, når amerikanere hader deres præsident og væmmes ved det klovneshow, der kaldes præsidentvalget, så forstår de ikke, hvorfor 80 % af det russiske folk støtter Vladimir Putin, og at over 90 % af kineserne støtter Xi Jinping.

Det er der en grund til. Det er baseret på at give befolkningen en fornemmelse af en fremtid, i en mission, der indbefatter fremskridt for hele menneskeheden – en vision, der engang var kendt som Det amerikanske System. Det må genoplives i Vesten og erstatte det døde pengesystem og den døende kultur. Alle borgere har ikke alene en andel i denne mission; de har også et ansvar for at virkeliggøre den.

Foto: Den tidligere bilfabrik Packard i Detroit, Michigan. Da fabrikken blev bygget, var den verdens mest moderne bilfabrik.

Info: *Indbyggertallet i byen Detroit er faldet betydeligt fra slutningen af det 20. århundrede og frem til i dag. Mellem 2000 og 2010 faldt indbyggertallet med 25 procent. I 2010 havde byen et indbyggertal på 713.000, et fald på mere end 60 % fra byens top-indbyggertal på 1,8 mio. ved folketællingen i*

1950. Faldet skyldes, at Detroit's industri, primært bilindustri og maskinværktøjsindustri – realøkonomien – gradvist er blevet afmonteret, med den heraf følgende enorme arbejdsløshed. I 2013 blev byen erklæret konkurs, med en ubetalelig gæld på 1,8 mio. dollar.

Lyndon LaRouche har foreslået, at byens fabrikker ombygges – gennem Franklin Roosevelts politik med statslig kredit til investering i den produktive økonomi, i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, også kaldet Det amerikanske System – til at deltage i produktion i forbindelse med LaRouche-bevægelsens foreslåede NAWAPA-projekt, samt i forbindelse med opbygning af et højhastigheds-jernbanenet i USA, og mens der endnu findes faglærte arbejdere, der kan være med til at videreføre deres knowhow til den unge, arbejdsløse generation, der aldrig fik chancen for at tilegne sig faglige, produktive færdigheder.

Se også: LPAC's digitale brochure: [The US joins the New Silk Road](#)

Se også: Brochure (dansk): [Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS](#)

**RADIO SCHILLER den 21. marts
2016:
Den arabiske udgave af Den**

Nye Silkevejsrapport lanceret i Transportministeriet i Kairo

Med næstformand Michelle Rasmussen.

Lydfilen er fra mandag den 21. marts, ikke den 25. marts, som der blev sagt.

EIR Arabisk afslutter en succesfuld og travl uge i Egypten med den arabiske version af rapporten om Verdenslandbroen

Kairo, 20. marts 2016 – EIR's ekspert i Sydvestasien og arabiske redaktør, Hussein Askary, har afsluttet et meget succesfuldt, ugelangt besøg i Egypten for at lancere og promovere den arabiske oversættelse af EIR's Specialrapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« og de ideer, som er indeholdt i rapporten. Rapporten og Askarys præsentationer blev hilst velkommen med entusiasme af topregeringsfolk, økonomer og medierne.

Højdepunktet af denne intervention var den højt profilerede og velbesøgte lancering af rapporten under det egyptiske Transportministeriums regi ved et seminar den 17. marts, der

fandt sted i Ministeriets hovedkvarter, og som blev præsideret og introduceret af minister Saad El Geyoushi personligt.

Det andet højdepunkt var en reception, der blev holdt til ære for Askary den 20. marts af formanden for Suezkanalens Myndighed, admiral Mohab Mamish, den mand, der styrede bygningen af Suezkanalen, der blev færdig i et tempo, som kunne tage vejret fra én. Mamish modtog Askary på sit kontor i Ismailia, der ligger direkte ud til Suezkanalen, og lyttede opmærksomt til en detaljeret briefing om betydningen af denne præstation for ikke alene Egyptens økonomi, men også for regionen og den globale økonomi, hvis den anvendes som en udviklingszone og et omdrejningspunkt for de udviklingskorridorer, der strækker sig fra Kina gennem Sydvestasien og til Afrika, og også som en del af den Maritime Silkevej. Askarys møde med Mamish, hvor sidstnævnte som en gave fik et eksemplar af rapporten, kom efter en præsentation for det team, der arbejdede under ingeniør Nagy Ahmed Amin, direktør for Afdeling for Planlægning og Forskningsstudier ved Suezkanalens Myndighed. Senere blev Askary inviteret til en privat, guidet rundfart på den Nye Suezkanal.

Ved seminaret for rapportens udgivelse præsenterede transportministeren dr. Saad El Geyoushi personligt Askary som *EIR's* ekspert for Sydvestasien og repræsentant for Schiller Instituttet, og både i sine indledende bemærkninger og kommentarer til Askarys præsentation gav dr. El Geyoushi udtryk for en total overensstemmelse med ideen om Den nye Silkevej, og for sin regerings planer om at integrere Egyptens transportnet i dynamikken med Den nye Silkevej. Han benyttede også lejligheden til at meddele, at den egyptiske regering har til hensigt at investere en billion egyptiske pund (100 mia. US\$) i veje og jernbaner, ikke alene for at udvikle Egyptens transportnet, men også for at forbinde Egypten med Asien og, hvad der er meget vigtigt, til Afrika i syd, i et 50.000 km stort netværk.

Den tætpackede sal i Ministeriet dannede rammen om

topekspertter og rådgivere fra ministeriet og andre institutioner, samt flere egyptiske Tv-stationer og aviser. Interessant er det, at den kinesisk-arabiske Tv-kanal CCTV-Arabia var til stede og optog et interview med Askary. To andre Tv-kanaler interviewede ligeledes Askary.

To andre seminarer blev arrangeret: et af det Egyptiske Ingeniørselskab (grundlagt 1920), og som blev afholdt i Kairos Store Bibliotek og så deltagelse af den tidligere egyptiske premierminister dr. Esam Sharaf (der også har været transportminister i flere egyptiske regeringer), og som leverede hovedkommentaren til Askarys præsentation af konceptet om Den nye Silkevej. Sharaf udtrykte sig enig i ikke alene de økonomiske og videnskabelige aspekter af præsentationen og rapporten, som han fik et eksemplar af, men også i de politiske, strategiske og kulturelle aspekter. Han udtalte, at han netop var hjemvendt fra et langt besøg i Kina, og at han var dybt overbevist om, at Den nye Silkevej er fundamentet for en ny og mere human Verdensorden, ulig den nuværende orden, der har degraderet menneskelig eksistens og værdighed. Han understregede også den pointe, der fastslås i rapporten, som siger, at Den nye Silkevej og alle andre lignende projekter ikke blot er handelsruter, men er udviklingskorridorer, der kan transformere alle samfund inden for rækkevidde, tilsammen med de nationer, der beslutter at deltage i dem. Han anbefalede stærkt, at den nuværende egyptiske regering tog dette projekt seriøst og integrerede det i sine udviklingsplaner og visioner. Sharaf udtrykte taknemlighed over for EIR og LaRouche-parret personligt, hvis ideer og aktiviteter han længe havde bemærket, sagde han.

Ud over disse begivenheder blev Askary inviteret til tre Tv-shows, CBS Extra, Nile Cultural TV og Nahdha TV, for at præsentere rapporten og den nye verdensorden, som den repræsenterer.

Denne uges begivenheder og alle de efterfølgende diskussioner og debatter indikerer klart, at ideen om Den nye Silkevej og

Verdenslandbroen, og disse ideers anvendelse for udviklingen af Egypten, den arabiske verden og Afrika, anses for at være en måde at redde den egyptiske økonomi, der har lidt under de forfærdelige konsekvenser af at være underkastet det transatlantiske system og dets institutioner, såsom Verdensbanken og Den internationale Valutafond (IMF). Egypten lider stadig økonomisk og samfundsmæssigt, og hertil kommer det sikkerhedsmæssige aspekt, der er blevet forværret af NATO's udløsning af de jihadistiske terrorist-horder i regionen. De presserende krav fra befolkningen om reformer og forbedring af livsvilkårene skubber præsident Abdel Fattah el-Sisi og hans premierminister til undertiden at ty til en politik for krisestyring. I skrivende stund står den egyptiske regering over for en ny rokade, med otte ministre, der efter sigende skal udskiftes. Men den klare vision med hensyn til løsninger på krisen, og den modstandskraft og beslutsomhed, som det egyptiske folk og dets ledere viser, repræsenterer et stort håb for denne nation og for regionen.